

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători:

Valeriu Doagă
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Arnaut Vasilisa, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Vasilisei Arnaut către notarul public Ganeva Liudmila privind încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 09 octombrie 2012,

C O N S T A T Ă :

La 30.03.2012 Arnaut Vasilisa Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către notarul public Ganeva Liudmila privind restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 01.03.2012, s-a adresat la notarul Ganeva Liudmila cu cerere de a autentifica contractul de donație de către mama sa Arnaut Stepanida Ilie a 8 terenuri de pământ agricol, cu costul total de 35 080 lei.

Pentru serviciul notarial prestat - autentificarea contractului de donație nr.1465 din 01.03.2012, pîrîta Ganeva Liudmila a primit de la ea în total 2 105 lei, fapt confirmat prin chitanța nr.NL 505521 din 01.03.2012. Din chitanța dată se vede că pentru serviciile acordate, pîrîta a primit 1 000 lei. Primirea acestei sume este confirmată prin notificarea și în contractul de donație din 01.03.2012.

Sustine reclamanta că modul de stabilire a cuantumului plății pentru serviciile notariale este reglementat prin art. 30- 32 al Legii cu privire la notariat nr. 1453 din 08.11.2002 și Legea cu privire la metodologia calculării plății pentru servicii notariale nr. 271 din 27.06.2003.

Astfel, indică că în conformitate cu art. 30 alin. (2) din Legea cu privire la notariat, pentru serviciile notariale se achită taxa de stat, care se varsă de solicitant sau de persoana care desfășoară activitate notarială la bugetul de stat, iar în conformitate cu alin. (1) art. 32 a aceleiași legi, mărimea plății pentru serviciul notarial prestat se stabilește de notar și de altă persoană care desfășoară activitate notarială de comun acord cu solicitantul în conformitate cu metodologia aprobată de Parlament.

Conform art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 271 din 27.06.2003 cu privire la metodologia calculării plății pentru servicii notariale, cuantumul plății pentru servicii notariale se stabilește în funcție de valoarea tranzacției dacă poate fi

evaluată, iar în conformitate cu art. 2 alin (2) al aceleiași legi, pentru servicii notariale prestate se percepe plată de comun acord cu solicitantul, ținându-se cont de prevederile prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la metodologia calculării plății pentru servicii notariale, cuantumul plății pentru autentificarea tranzacțiilor evaluabile cu bunurile imobile, în cazul în care solicitantul este persoană fizică, se stabilește în proporție de 0,1% din valoarea tranzacției, totodată cuantumul minim al plății pentru autentificarea tranzacțiilor evaluabile cu bunurile imobile constituie 120 de lei.

Susține reclamanta că prețul obiectului contractului de donație nr. 1465 din 01.03.2012 a celor 8 terenuri de pământ arabil constituie 35 085 lei, iar plata pentru autentificarea tranzacțiilor cu bunurile imobile pentru persoanele fizice, este de 120 lei .

Mai menționează că, contrar art. 2 alin. (2) din Legea cu privire la metodologia calculării plății pentru servicii notariale, nu i-a fost propusă încheierea nici unui acord prin care ar fi schimbat cuantumul plății stabilit prin lege pentru autentificarea tranzacției cu bunul imobil menționat.

Susține reclamanta că Ganeva Liudmila, fără a anunța prețul acțiunii notariale solicitată stabilită prin lege – 120 lei, a stabilit în mod unilateral cuantumul acestei acțiuni în mărime de 1000 lei. Astfel pârta a majorat cuantumul plății cu 880 lei (1000 lei - 120 lei = 880 lei), fapt care în conformitate cu normele expuse mai sus este ilegal.

Consideră reclamanta că încasarea surplusului de 880 lei de către notarul Ganeva Liudmila la autentificarea contractului de donație este o îmbogățire fără justă cauză și solicită restituirea acestei sume de bani.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 14 mai 2012 acțiunea Vasilisei Arnaut către notarul public Ganeva Liudmila a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la 14 iunie 2012, Arnaut Vasilisa a depus apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 09 octombrie 2012, a fost respins apelul declarat de Arnaut Vasilisa și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 14 mai 2012.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 02.05.2013, Arnaut Vasilisa a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 09 octombrie 2012 și hotărîrii Judecătoriei Comrat din 14 mai 2012 și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În argumentarea recursului recurenta a reiterat argumentele de fapt ale pricinii, expuse atît în cererea de chemare în judecată, cît și în cererea de apel.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Arnaut Vasilisa, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Arnaut Vasilisa ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Arnaut Vasilisa, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 09 octombrie 2012, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Vasilisei Arnaut către notarul public Ganeva Liudmila privind încasarea sumei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea